

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octombrie 1898 v. încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe ou prima și
se termină ou ultima luni, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral 3 fl. — cr.
Abonamentul lunar costă 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
care li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea

Monarchul nostru
și popoarele Sale.

IV.

(*) Nu s'a mai pomenit, sub du-
rata erei nenorocite a dualismului, ca
Monarchul nostru să adreseze cuvinte
atât de frumoase și atât de promițtoare
popoarelor Sale, — după-cum a făcut-o
prin manifestul de acum.Data sorței fost-a, ca prea îmbu-
cătoarele cuvinte ale Maiestății Sale să
ni-se adreseze chiar într'un moment de
cea mai grea încercare pentru dinastie
și pentru imperiu.Glasul părintesc și oare-cum profe-
tic al bătrânului Domnitor răsună atunci,
când o jale adâncă învăluise sufletele
îndurerate ale tuturor supușilor fideli
tronului.Mângâios și încurajator este glasul
scumpului Domnitor, ear' noi legăm de
cuvintele Lui nădejdele unui viitor mai
fericit...Risipească-se, din voea Lui, a Maie-
stății Sale, norii întunecați și grei, lă-
sând se strălădească sfințitul luminos și
liniștor! Încețeze vremile vijelioase și
vină în locul lor timpul de aur al verei
mănoase!Eată doririle cari le-a redeșteptat
Maiestatea Sa în sufletele supușilor obi-
duiți; eată graiul fericitor al reînvierei
credințelor într'o viață mai dreaptă!Dar' să analizăm pasajile remar-
cabile ale manifestului, pentru-ca din
studiul lor să relevăm cu atât mai pla-
stic ideile binecuvântate ce residă în ele.În ce consistă importanța politică
cea mai înaltă a manifestului? Evident
în faptul, că Maiestatea Sa amintește
despre misiunea ce-I este încredințată,
exprimă nădejdi în reușită și face rugă-
ciuni către Domnul, ca să-I dea puterea
de a pute duce la sfârșit aceea spre ce
e chemat, și ca să binecuvinteze și lu-
mineze popoarele Sale.Ce poate înțelege Monarchul ca
misiunea Sa?

Domnia? — De sigur nu.

Și asta pentru o sumă de motive.

Antău: Nu există monarch în Eu-
ropa, care să fi domnit așa de mult ca
Suveranul nostru; și în istorie sunt
foarte rari domnitorii cari să fi ajuns la
50 de ani de domnie. Prin urmare, Mo-
narchul, îmbătrânit și sătul de o dom-
nie atât de îndelungată, nu-și poate
considera ca o misiune... domnia.Al doilea: În cursul de jumătate
de veac al domniei Sale, Suveranul no-
stru a dat peste cele mai grozave nenor-
ociri, ale patriei și ale dinastiei. În-
treaga domnie a Maiestății Sale până
acum este una dintre cele mai nenoro-
cite ale istoriei: Pe cât de greu e să
conduci atâtea popoare, conștiente de
drepturile lor naționale, pe atât de fa-
tală este actuala formulă a domina-
țiunii în monarhia noastră. De sine
înțeles deci, că prea bunul și luminatul
nostru Monarch nu-și poate privi ca
misiune... să persiste într'o astfel de
domnie!Al treilea: Domnia, în sine, nu
poate fi misiunea unui Suveran; ceea-ce
constituie misiunea Suveranilor este —
domnia spre fericirea popoarelor pe
cari le conduc. Va recunoaște ori-cine,
că până acum domnia Maiestății Sale,
din cauza atâtor fatale împrejurări și a
sfetnicilor reși și perfiți n'a adus fericirea
dorită a popoarelor din monarhie. Din
contră, azi s'a îmbrăncit imperiul habs-
burgic pe panta cea mai prăpăstioasă a
luptelor intestinale. Monarchul nostru,
care vieța Sa întreagă s'a arătat omul
binelui și al dreptății, domnitorul jubi-
tor al păcei și al adevărului, nu poate
fi mulțumit cu actuala „fericire“ a po-
porelor Sale...Dar' El vrea fericirea lor, prin ur-
mare misiunea încredințată Lui nu poate
fi alta decât realizarea fericirii popoa-
relor Sale!Scopul acesta măreț, sublim și în-
tr'adever suveran l'a urmărit întotdea-
una Suveranul nostru. Și dacă soarta
caprițioasă și oamenii nefasti s'au pus
mereu de-a curmezișul planurilor Sale
strălucite, Maiestatea Sa nu s'a abătut
un moment dela voința fermă și dela
speranța nestrămutată în misiunea Sa
istorică, epocală.În măsura în care soarta lovia mai
des și mai crunt în dinastia habsburgică
și în sentimentele familiare cele mai
scumpe ale Maiestății Sale, dorul Mo-
narchului de a-și regăsi fericirea în
fericirea popoarelor Sale deveni mai
arzător.Și cu cât oamenii nefasti, ajunși
sfetnici ai Maiestății Sale, îi zădăr-
niceau mai erostratic planurile Sale mă-
reț, cu atât alipirea cătră acestea se
făcea mai intimă, ear' hotărârea de-a
salva patria și tronul de oamenii ne-
fasti se imprima mai adânc în sufletul
Maiestății Sale...Astăzi, când nenorocirile tragice
ale dinastiei și ale Monarchului 'și-au
atins maximul; astăzi, când monarhia
geme desădădăduit, sub obida în care
au scufundat-o oamenii nefasti, — bă-
trânul Suveran, în loc de-o resignare
desăvârșită, fatală, e cuprins de-o dispo-
ziție eroică. În loc de suspinuri, El
scotea cuvinte bărbătești, cuvinte de-o
fenomenală putere suverană!Fiecare cuvânt din pasajile de im-
portanță politică ale manifestului, rele-
vează simptomele „acestei“ îmbucă-
toare în gradul cel mai înalt pentru
popoarele credincioase ale monar-
chiei.Grave și rezolute, luminate și bine-
cuvântate, gândurile Monarchului sunt
gândurile popoarelor monarhiei: În-
suși o spune, că isvoresc din iubirea
nestrămutată a popoarelor Sale!Într'un articol final, vom desvolta
ideea misiunii Maiestății Sale, așa după-
cum ea rezultă din manifest.

Apare în fiecare zi de lucru

TRIBUNA

Sibiu, 30 Septembrie n.

„Legea europenească“. »Ga-
zeta Transilvaniei“ se ocupă cu răspun-
sul ministrului Perczel, privitor la re-
forma legii electorale, și este de acord
cu noi a constata, că va trece mult
până guvernul maghiar s'ar hotărî la
o atare reformă. Eată ce zice „Gazeta“:
„Dacă censul electoral nu este egal; dacă
pentru Transilvania este și astăzi în vigoare le-
gea, excepțională electorală; dacă prin împăr-
rea mandatelor, a cercurilor electorale și prin
procedura existentă electorală, — adăugând pe
deasupra sistemul de presuni, corupțiuni și vol-
noții, — s'a paralisat ori-ce drept și ori-ce liber-
tate electorală a cetățenilor aparținători diferitelor
naționalități nemaghiare, aceasta, de sigur
că nu s'a făcut, decât numai pentru sporierea și
întărirea dominațiunii exclusive artificiale a na-
țiunii maghiare. De aici vine, că Maghiarii din
dietă, guvernamentali și opoziționali, se tem așa
de mult de o reformă a legilor electorale și că,
deși recunosc absolut necesitate a unei schim-
bări, totuși nu se încumetă, săvâșească și întârzie
mereu de a o duce în împlinire. Dovadă și de-
clararea cea mai nouă a ministrului Perczel,
din care se vede, că înocă va trece mult timp
până-ce guvernul se va decide a prezenta un
proiect de revizuire a legii electorale.“„Cabinetul negru“ — totuși
există! »Magyarország“ ne spune, că
un anumit Pálmay Bertalan, fost învê-
fător, ear' de prezent oficial la postă
și telegraf, a adresat primarului din
Budapesta, Halmos-Haberhauer, o seri-
soare, prin care îi cere să introducă
niște reforme curioase... Deși din cu-
prinsul scrisoarei omul se pare cam
apăsos la cap, el spune totuși un lucru,
care e de însemnat, fiind el oficial
la postă.La sfârșitul scrisoarei el zice
după »Magyarország“, dela 29 Sept. —
că deocamdată nu continuă, pentru-că
lumea e coruptă. E coruptă, pentru-că
la postă se desfac epistolele,
ceea-ce e aplecat a dovedi cu date.
Din pricina aceasta programul (refor-
melor sale) nu-l poate desfășura decât
cu graiul viu, și roagă pe primarul
să-i fieze timpul potrivit.La sfârșitul scrisoarei el zice
»M-g“ — notează, că dacă prima-
rul îi răspunde, să o facă în scri-
soare recomandată, pentru-că el
știe că ce e la postă sfîntenia
secretului epistolar.»M-g“ ia în ris pe bietul Pálmay,
pentru vederile sale socialiste și spune,
că primarul Halmos în loc să-i ră-
spundă, a dispus să fie taxat, pen-
tru-că n'a pus timbru de 50 cr. pe
scrisoarea sa.Noi însă, ori-cât de curioase ar fi
de altfel vederile lui P. asupra păcei
și a războiului, fixăm declarațiunile
lui spontane, asupra felului cum se
respectă la posta ungurească se-
cretul epistolar. Pálmay e ofi-
ciant la postă și el trebuie să știe
ce spune. Există deci cabinet
negru în Ungaria și e instalat, se vede,
chiar la oficiul postelor!

„Bihoreana“.

Bihor, 27 Sept. n.

Pus-am domnilor,
început începutului...Sînt cuvintele cu cari a fost salutat
adunarea generală constituită a „Albinei“.Astăzi, când „Bihoreana“ e aproape a-și
începe activitatea, de aceste cuvinte răsună co-
drii Bihorului.Un pătrar de secol a trecut dela înfi-
nțarea „Albinei“, de atunci mai toate părțile lo-
cuite de Români s'au afirmat și pe terenul
economic.Numai tu Bihor ai rămas și aici
înapoi!Doar n'ai avut puteri? ba da, numai
folosi tu le-ai știut!
N'ai avut cap? ba încă prea multe!
Astea, oarbă neunire și a pismeie reutate
sînt cauza, că în Bihor și începutului numai
acum i-se poate pune început.Dar' încrederea în bărbății ce stau în
fruntea acestui început, — e garanța și spe-
ranța într'un viitor mai frumos.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăe Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratici à 5 cr. se vînd la „Tipografia“, soc. pe acțiuni

Numele singuratici à 20 bani se vînd la librăria G. Cârjan, Ploști

Domnilor 300.000 Români.

Popor de viață care însă de vitrejia vre-
mei, de a stăpînirii și a jidovimei dragoste,
azi geme în jugul cămătarismului.O masă doritoare de lumină, azi orbacă
în întunec! Mijloace nu-s. Azi începe a
luci o rază.Azi, — când verzele de mult se
mișcă și plantele cresc — tu Bihor începi
a vieții!

Deci, domnilor! căutați în jur de voi.

Aveți înaintea ochilor nu numai princi-
piul egoismului, ci și al altruismului, al inimei
și minții!Căci nobil început, dela tine, renașterea
Bihorului se vie! — asta o dorim! E. S.

LIBERTATEA

de

JOHN STUART MILL.

— Traducere de Teodor V. Păcățian. —

II.

Libertatea cugetării și a discuțiunii.

Urmare)

A revela ceva, lunei, ce o atinge
foarte adânc, și ce l'a fost până aici
necunoscut, a-i demonstra că se află
în rătăcire asupra unui punct foarte în-
semnat de interes lumesec sau intelec-
tual: e un serviciu atât de important,
cum nu mai poate să-l facă vre-o ființă
omenească semenilor sei, și în multe
căsuri, cum e și cazul cu primii creștini
și primii reformatori, chiar și cei de o
părere cu Dr. Johnson îl tin de darul
cel mai prețios ce a putut fi oferit ome-
nimei. Că pe seama urzitorilor acestor
binefaceri bogate, serviciul a devenit
un martiraj; că plata lor a fost aceea
de a fi tratați ca cei mai de rînd crimi-
nali: după teoria aceasta nu e greșeală
regretabilă, nu e nefericire, pentru care
omenimea ar trebui să plîngă și să je-
lească, ci e cursul regulat și justificat
al lucrurilor.După regula aceasta, cel-ce pro-
clamă un nou adevăr, ar trebui se pă-
șească, tot așa ca și după legile Loczie-
nilor, cu o sfoară legată la grumaz,
totdeauna când propune o nouă lege,
pentru-ca sfoara se poată fi strînsă în
momentul în care adunarea, ascultân-
du-i motivele, nu se declară pentru
acceptarea legii.Dela oamenii, cari astfel tratează
cu binefăcătorii lor, nu se poate presu-
pune că pun mare pond pe binefacere.
Și mie 'mi-se pare, că acest mod de
apreciere, se restrînge numai la acel
fel de persoane, cari sînt de credință,
că adevăruri nouă vor fi fost cândva
foarte de dorit, dar' că astăzi, avem
prea multe din ele.De fapt însă, vorba, că adevărul
triumfează totdeauna asupra persecu-
tării, nu e decât una din acele reguli
înselătoare de linguișire, pe cari le spune
un om altuia, până-ce în cele din urmă
ajung pe piața publică, unde experiența
le face de rușine.Deși nu suprimate pentru totdeauna
dar' pot să fie respinse, cu secole înapoi
— toate adevărurile.Că să nu vorbim decât numai de-
spre opinii religioase: reformațiunea a
îsăruit cel puțin de douăzeci-de ori
înainte de Luther, și totdeauna a fost
suprimată. Lollarzii au fost suprimați,
Hussii au fost suprimați. Chiar și în
urma lui Luther, persecutarea a avut
efect pretutindenea unde a fost înșee-
nată. În Spania, Italia, Flandria, Au-
stria, protestantismul a fost stîrpit, și
probabil că așa se întempla și în En-
glitera dacă regina Maria trăia mai
mult, sau dacă regina Elisabeta muria
mai nainte. Persecutarea a avut pre-
tutindenea succes, afară de cazul, când
ereticii formau un partid prea tare pen-
tru a pute fi urmărit cu succes. Nici
un om cumințe nu va trage la îndoială,
că creștinismul putea fi nimicit pe vre-
mea împărăției romane. Creștinismul
s'a lăfit și a ajuns să fie predominant,
numai pentru-că persecutarea l'a fostsporadică, de scurtă durată, și pentru-că
pauzele cele lungi l-au despărțit dese-
virșit de persecuțiuni, lăsându-i lățirea
neconturbată.Nu e decât o parte din leneșă sen-
timentalitate, că adevărul, simplul ade-
văr, ar posedea o putere înăscută, dene-
gată rătăcirii, putere, care în ciuda ere-
ticilor și a grămezilor de ruguri îl aduce
la domnie.Oamenii nu sînt mai fervenți luptă-
tori pentru adevăr, decum sînt de
multe-ori pentru rătăcirii; și o suficientă
aplicare de pedepse legale, sau chiar
sociale, ajunge de regulă, ca aici ca și
acolo, să se pună stavilă răspîndirii.Adevăratul avantaj al adevărului
e acela, că o părere, odată adevărată,
chiar să fie odată, de două-ori, de multe-
ori suprimată, în decursul vremilor gă-
sește totuși oameni cari o descoper de
nou, până-ce reapariția ei cade într'o
epocă, în care împrejurările favorabile
o scapă de persecuțiuni, și o fac să se
întrească într'u atît, ca să poată re-
sista tuturor încercărilor următoare de
suprimare. (Va urma).

DIN BUCOVINA.

După alegerile dietale.

Cernăuți, 26 Sept. n. 1898.

Acum, când rezultatele alegerilor
dietale pentru curia rurală, sînt deja
cunoscute publicității române, cred că
vor fi binevenite câteva lămuriri date
pentru acei-ce nu cunosc situația din
proprile vederi. Prin intrigile fracțiunii
boierești Stircea-Mustatza, pentru care
noua organizație a partidului era o blas-
femie comisă în contra atotputerniciei
lor, și care a gustat deja bunătățile ei
prin votul de neîncredere ce li-s'a votat
astă-vară de către comitetul națio-
nal, au ajuns alegerile în dieta Bucovi-
nei de tot în mâinile guvernului. De ce
fel au fost acele intrigi nu voi descrie
aici, ci aștept ca Patria, organul auto-
risat al partidului să ese din reserva ei
diplomatică și să desvêlească ea mai
antău, Bucovinei și României întregi
această variantă nouă a capitolului vechiu
despre Efiatle. Pentru moment ajunge
să constate, că în lupta noastră elec-
torală peste tot locul, cu o singură ex-
cepție (la Câmpulung), au reușit numai
candidații blagosloviți de baronul Bour-
guignon, guvernorul »guvernul“ al Bu-
covinei. Dl Dr. George Popovici și toți
acei candidați ce au fost în prepuz că
sînt aderenți de ai sei, au fost crâncen
combătuți de organele guvernamentale.Cum? — va întreba cetitorul de
bună credință — a fost posibil aceasta,
când partidul român face parte de ma-
joritatea parlamentară și susține rela-
țiuni bune cu ministerul contelui Thun?
Nu face Dr. Popovici și ceilalți candi-
dați combătuți, parte din acest partid?
Cum nu! Dar' Thun e departe, ear' în
Bucovina domnește baronul Bourguignon
cu mintea alcoolizată a consilierului
seu Pompe și a circului Würfel. Și
eată ce iscodiră acesti duumviri. Scurt
înainte de alegeri constată guvernul o
scisiune în partidul român (de fapt
partidul a rămas unul și același, perfect
solidar și nedespărțit) și a raportat la
Viena imediat despre această preținsă
ruptură, cerînd permisiunea ministeru-
lui de a procedea în contra acelor ele-
mente »extrem naționale“ din partid,
cari după legenda inventată de Bour-
guignon (cetește: Würfel), au turburat
liniștea partidului și începînd a-l ma-
joriza, vor să domineze situația.Contele Thun, mistificat în modul
cel mai grosolan, a consimțit, dorind să
ajute partidului cum ajută o moașe
stângace unei muieri bolnave. Se vede,
că președintele partidului dl Janču Lu-
pul n'a avut dibăcia, să clarifice in-
stanțele din Viena despre adevărata
stare a lucrurilor. Alții susțin, că »ti-
nerii“ au devenit de mult incomozi ve-
teranului politician și că dl Lupul în
consecuență nici nu s'a grăbit să înfor-

meze pe contele Thum despre câte se petrec în Bucovina.

Astfel și-a sârbat intriga orgiile sale; astfel a căzut la Suceava mult meritul Varteres cavalier de Pruncul sub pretext, că e un sovînist, un aderent al curentului extrem național condus de Dr. Popovici și de Iancu Flondor, energicul boier din Storojineț. Un Varteres Pruncul a căzut, pentru-ca să fie ales arhimandritul Ciuntuleac, un individ pe care partidul român din un sentiment de pudorare nici-când nu ar fi putut risca să-l pună pe lista sa de candidați, dar care fiind frate de cruce cu căpitanul districtual — e bun în ochii guvernului și — aceasta ajunge.

La Cernăuți a căzut victimă uneltirilor și presiunilor guvernului candidatura zelosului secretar al partidului Dr. N. Blăndu. Patria arată în numărul ei confiscat, cât terorism a domnit în ziua alegerilor la Cernăuți, și de câtă forță brutală și intrigă s'au usat sbirii guvernului (și între ei mai ales cărnosul popă N. Vorobchievici din Cucur-mare) pentru a-și ajunge scopul. Dar cine a fost martor ocular al acestor scene, va găsi că slabe sînt colorile acestor tablouri față de realitatea uricioasă.

La Rădăuți a fost ales prin machinațiunile autorităților districtuale Ilarion Onciul, un gulerat care nu se sfiște să participe la gloria herocratică a lui Ciuntuleac și a cărui program politic constă în neruşinarea de a preschimba sărutări de frăție cu dușmanul națiunii sale, satrapul românofag al districtului Rădăuți. La Storojineț, la Sirete și la Gura-Humorului au reușit aproape unanim candidații nominați de partid, adică domnii Modest cav. de Grigorcea, Tudor cav. de Flondor și Iancu Lupul. De ce? Acești domni nu puteau fi calificați de ultrași și ar fi trebuit să fie salutați cu bucurie de părintescul guvern. Dar nici n'au lipsit tertipuri guvernamentale. La Câmpulung însă a avut partidul național o luptă serioasă și grea în contra adversarilor guvernamentali ai Drului George Popovici, care a reușit în fine totuși.

Buk. Post, care reprezintă vederile baron. Mustatza și e drept-aceea o contrară jurată a curentului nou, recunoaște, că la Câmpulung s'a manifestat adevărata voință a poporului. Tărani muntieni au intrat în luptă ca o gardă, care nu cunoaște retragere. Guvernul puseese contra-candidat pe protopresbiterul din Dorna, Balmoș, om, cum zice »Buk. Nachrichten«, cu multă vază în acel district (mai ales la Ovrei), dar fără ca acest mijloc să fi produs efectul dorit. Balmoș a primit, ce e drept, voturi destule, a periclitat serios candidatura Drului Popovici, dar la urmă nu s'a ales decât cu rușinea, că a fost un instrument în mâinile răuvoitorilor noștri.

»La Câmpulung-Dorna« — zice »Buk. Nachrichten« — a suferit guvernul o poteneală eclatantă. Dr. Popovici, pe care îl somase guvernul ca să se retragă, dar care refuzase categoric, a fost ales. Contrarii lui se mângăie cu ideea, că alegerea Doctorului nu va fi verificată. Dr. Popovici domiciliază în Viena și nu posedă indigenatul în Bucovina. Acesta și etatea de 30 de ani sînt însă con-

diții fără cari alegerea nu se poate verifica. Guvernului i-ar conveni mult anularea alegerii Drului Popovici.

Credem și noi! Dar după-cum a declarat — deja înainte de alegeri — »Patria«, (care va fi bine informată), dl Dr. George Popovici are indigenatul bucovinean și toate încercările de a invalida alegerea sa vor rămâne zadarnice și vor produce mari irități, de cari nu noi, Românii, avem a ne teme.

Dacă au avut alegerile, cari au de-curs, un bine, atunci acesta constă în aceea, că guvernul ne-a deschis nouă ochii asupra adevăratei valori naționale a oamenilor noștri; guvernul ne-a arătat lămurit cine sînt adevărații și de aceia prigonii politicieni naționali, cari merită încrederea și iubirea noastră nemărginită. Ear' din altă parte earăși guvernul singur ne-a indicat pe aceia de cari trebuie să ne ferim, pentru-că ei unelte oarbe sînt, ear' nu reprezentanți. Dar încă și alte învățăminte rees din aceste alegeri. Noi începem, — dar sîntem încă tare la început, — a ne emancipa politicește și nu puțin ne ajută în această metamorfosă spre bine apucăturile brutale și revoltătoare ale prea luminatului guvern.

Încă o victorie de acest fel a baronului Bourguignon și Bucovina e complet emancipată și toată înțelepciunea de antișambră a suferilor Pompe și Würfel va fi bună pentru fumariu. Oameni ca Ilarion Onciul, amicul lingău al lui Patăk, al satrapului românofag din Rădăuți, oameni ca călugărul rățcit Ciuntuleac din Suceava (de nevrednicia sa, popa Nistor Vorobchievici din Cucur-mare, sau de rabinerul Balmoș din Dorna, nici nu vorbesc!) nu vor fi numai pete negre naționale, dar totodată și cadavre politice pe cari nici arta guvernamentală cea mai perfectă nu va fi în stare a le galvaniza și a le readuce pe scena, unde s'au blamat așa de infernal.

Sincer.

Apărări nenorocite.

Sibiu, 30 Sept n.

Chestiunea zilei — este earăși chestiunea școalelor din Brașov, și se prevede, că va fi încă multă vreme. Ne sângerează inima de durere văzînd violența luptei, ce se dă în presă asupra acestei teme, — adică corect zis asupra unor accidentale ale ei. Pentru-că la esența lucrului, la rezolvarea în fond a chestiunii, pare-că nu se gîndește nime. Și e de prevăzut, că până-ce nu se va da rezolvarea în fond, lupta nenorocită asupra detaliilor accidentale, cari se tot înmulțesc, va tot dura.

S'au adus acuse grave la adresa prim-ministrului român în cursul acestei războinice discuțiuni. Noi nu ne vom încerca a judeca asupra acusei — chiar și când nu ne-ar lipsi, cum ne lipsește, elementele concrete, absolut necesare. Dar apărarea, ce se face încausă ne pune pe gînduri, și ne ia ori-ce speranță de un bun sfîrșit, bun pentru însăși cauza, al afacerii. De astfel de apărări ar trebui să se mulțumească ori-cine.

Un nenorocit articol de apărare a apărut Duminică trecută în »Trib. Pop.«, care l'a primit — cum zice —

»dela un amic din București, om totdeauna bine informat, care ar pute să spuie și mai multe...«

E bine, acest om pune școalele din Brașov într-o categorie cu cele din Macedonia, și le ascrie același, și numai același, titlu de drept. El vorbește de »ajutoare« date »școalelor și altor așezăminte culturale din monarchia austro-ungară«. Apoi zice:

»După-ce s'au stabilit bunele relațiuni între cabidetul din București și cel din Viena, aceste ajutoare nu mai puteau să fie distribuite decât prin oameni, cari se bucurau și de încrederea guvernului austro-ungar.«

Aruncă apoi nouă suspiciuni delafioase acest »om bine informat« și vrea să stabilească oare-care înțelegere, ce ar fi fost între guvernele anterioare din România și cel maghiar. De aceea n'ar fi intervenit guvernul maghiar până acum în chestiune.

»El — adică guvernul maghiar, zice »Trib. Pop.« — a intervenit numai după-ce un guvern al României n'a mai voit să distribue ajutoarele prin mijlocirea unor oameni, pe cari nu-i socotește vrednici de încrederea Românilor! !

Și această notiță »omul« din București o dă ca apărare și pentru-ca »lumea să nu mai fie prostită«. — Din aceasta însă, ori-ce om obiectiv și ne-preocupat, pe lângă stabilirea unui punct de vedere absolut funest cauzei școalelor din Brașov, va mai pute scoate numai chiar confirmarea acelei grave acuse, ce s'a susținut din partea corespondentului nostru din București, în articolul IV. al seriei cunoscute, în nrul 113 al »Tribunei«.

La aceste expuneri ale »omului bine informat« foarte corect observă »Tel. Rom.« scriind:

»Pe noi nu ne privește nici un ajutor din monarchia austro-ungară, decât numai rentă bisericească din Brașov, și dacă a făcut cineva imputări guvernului Sturdza, numai pentru aceasta i-a făcut. Pentru-ce »omul totdeauna bine informat« din București pune această rentă sub aceeași pălărie cu ajutorul distribuit școalelor din Macedonia prin mijlocirea lui Apostol Mărgărit, care se bucura și de încrederea guvernului din București și de a Porței?

Aceasta a fost o rentă, zicea domnul D. Sturdza, cu care România datorea bisericii S-tului Nicolae drept desădunare pentru moștile și alte emolumente avute în România, pe cari însă le folosește și parte le-a vîndut statul.

O datorie deci, care debitorul avea să o răspundă punctual la mîinile aceluia, pe care l'a autorizat creditorul cu încasarea și curărea ei, fie acela persoană agreată debitorului, ori da.

Nu era vorba aci de distribuirea unui ajutor prin mijlocirea unui Apostol Mărgărit al nostru, care se posedă și încrederea guvernului român și pe a guvernului nostru, ci de o pretențiune legală a bisericii S-tului Nicolae, care nu avea să fie distribuită, ci numai încasată, fiind mențiunea ei bine definită prin conclusele reprezentanței bisericești.

O altă apărare, tot așa suspectă și nemulțumitoare se face în — »Egyetértés«! Ea dă o-oară, că acest organ maghiar, sovînist și necompetent, publică articole în cauza discutată, într'un mod, care ne pune pe gînduri. În ultimul seu număr crypto-oficiosul unguresc se arată chiar îngrijat de soartea și existența școalelor din Brașov și face înainte responsabili pe d-nii T. Ionescu și pe Voinea, pentru »eventualul lor închidere! !

»Ministerul instrucțiunii — serie »E« — încă n'a hotărît asupra sorții școalelor

române din Brașov. Causa era încă în suspens, când prot. Voinea, de nou a comis o indiscrețiune incalificabilă față cu propria sa autoritate bisericească, care (indiscrețiune) e chemată a întări credința, că el, consideră școalele din Brașov, ca-și-când ar sta nu sub patronajul autorităților ungare, ci sub patronajul personal al fostului ministru de instrucțiune publică al partidului conservator din România.

»Nu știm ce a hotărît (mai sus zice că n'a hotărît). Red. »Trib.« guvernul instrucțiunii privitor la soartea școalelor din Brașov, sau că peste tot cu ce mijloace vrea să resoalve definitiv această cauză neplăcută, dar' credem, că închisițiunea din Iulie a găsît cheia, cu care, eventual, s'ar pute închide poarta școalelor din Brașov.

Dacă guvernul maghiar, după cele-ce s'au întemplat, aici acasă la inițiativa lui Voinea, și în România la a lui Tache Ionescu, ar face us de această cheie, — d-nii Voinea și Tache Ionescu pot zice: aceasta în primul rînd e meritul nostru.

Așa încheie »Egy-és«! Și noi nu știm ce zicem la aceste lacrimi de crocodil, ce miroasă a amenințări.

Dacă le-am ceti într-o foaie serioasă și obiectivă, românească, am zice: Eată cuvinte de luat la inimă! Eată îngrijorarea unui suflet nobil de bun Român!

Dar în »Egyetértés«! ? În organul kossuthistilor! În organ ce stă la dispoziția lui Jeszenszky! Ce se zicem, ce se credem, ce se gîndim?

Astorfel de »apărări« nenorocite trebuie să li-se pună capăt printr'un act serios spre rezolvarea favorabilă în fond a chestiunii!

Cronică politică.

China.

Din știrile transmise din Peking prin Londra, rezultă, că veduva împărăteasă a triumfat deplin și împăratul nu mai dispune de nici o putere. Astfel în China s'au făcut arestați 8 complici de-ai lui Kang, care a fugit. Aceștia vor fi trași la răspundere ca conspiratori contra împărătesei. Mai mulți aderenți ai partidei de reforme au fost exilați, ear' vice regele din Kin-Sang, Lu-Lu, un dușman neîmpăcat al împăratului, a fost denumit de guvernator în Peking.

Triumful împărătesei însă înseamnă totodată și triumful politiceei rusești, asupra celei engleze în China. Ziarele rusești nici nu fac secret din chestie și aceasta dă însemnătate crizei din Peking. Ziarele engleze descriu situația de foarte serioasă și îngrijitoare.

Pacea universală.

Ziarul Patriote din Bruxella afirmă, că în chestia desarmării se va ține conferența în Bruzella, Timpul ținerii conferenței se va decide la Anul-Nou.

Congresul de pace din Torino a adresat Țărului Nicolae o depeșă, în care își exprimă mulțumita și dorința, ca maritimăoasă inițiativă a Țărului să producă roadele, ce le așteaptă popoa-

rele dela ea. Au trimis apoi o depeșă și regelui Umberto, în care își exprimă speranță, că regele se va alătura proiectul Țărului și prin aceasta se va ajunge mai ușor scopul.

Pe cînd Europa se ocupă cu proiectul de pace al Țărului, Rusia se pregătește în tăcere, dezvoltându-și nu numai oastea terestră, ci și forțele maritime. Aceasta o arată Reichswehr în un articol publicat săptămîna trecută, accentuînd cu deosebire construirea canalului dela Marea-Baltică, până la Marea-Neagră. Acest canal uriaș, care e de 10-ori mai lung decît canalul de Suez, percurge de-a latul Rusiei și se face anume pentru scopuri strategice maritime. Forțele maritime ale Rusiei, constătătoare din flota Baltică și flota din Marea-Neagră puteau fi ușor blocate. Că aceasta se se încunjure, s'a proiectat și se face canalul între Marea-Baltică și Marea-Neagră. Pe el vor pute pluti vapoarele de războiu, cari vor percuta distanța între cele două mări în interval de șese zile. Lungimea canalului e de 1600 chm. și va fi terminat în 5 ani, de oare-ce se folosesc pentru el și alvii de riuri. Canalul va pleca dela Riga și se va sfîrși la Marea-Neagră, la Cherson. Afară de aceste două stațiuni finale, vor mai fi de-a lungul lui 15 porturi. Orașele din apropiere, cari până acum sînt orașe de pe uscat, vor deveni orașe cu porturi maritime.

Lucrările la canal s'au început și se continuă în tăcere. Când va fi gata, va ridica în mare măsură forțele Rusiei.

Nu pricepem însă cum cadrează toate aceste cu proiectul desarmării și păcei?

Buda, 30 Septembrie.

Jellacici fără a aștepta ridicarea armistițiului a făcut o întorsătură grabnică către Iaurin (Raab). Ungurii cugetă că Jellacici o ia la sănătoasă. Alții o combinează cu asasinarea lui Lamberg și sînt convinși, că ministerul austriac a dat poruncă la așa ceva, căci oficiosul »W. Ztg.« registrînd treaba omului exclamă: Jam alea jacta est. Se așteaptă întâmplări extraordinare!

Se zice, că insurgenții slavi din nordul Ungariei s'au refugiat în Moravia.

Serbii după-ce au fost împrăștiți la Perlas eară s'au recules și acum au făcut înaintări cu totulul neașteptate. 4 comune ungurești: Örményháza, Józsefháza, Krivabara și Gedőfalva, apoi patru sate româno-serbe St-Ioan, Margita, Gai și Zichy au căzut în mâinile lor. (Gaz. de Trans. nr. 61).

Frankfurt, 30 Septembrie.

Matorescu primit în audiență de Arhiducele Ioan, s'a despărțit de acesta cu vorbele: Nu vă temeți, mult nu veți suferi!

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Impresiuni din Coșbuc.

(Fire de tort)

de

George E. Pătăcean.

(Urmare).

Ne vine în minte admirabila poezie »Mama« de Eminescu;

»O mamă, dulce mamă, din negura de vreme Pe frametul de frunză la tine tu mă chemi; Deasupra cripte negre a sfîntului moment Se scutură salcîmii de toamnă și de vînt, Se bat încet din ramuri, îngîna glasul tău. Mereu se vor tot bate, tu vei dormi mereu...«

Sînt surori aceste poezii. În ele spiritul necontestat mare alor doi fruntași în literatura noastră modernă cu grație și pietate își îndreaptă privirile aprinse de focul feeric al iubirei celei mai sfînte de pe pămînt către femeia, a cărei nume mîngăios cu evlavie îl rostesc buzele, cu tremur îl simte inima — cătră mamă...

Și unul și altul mult au de a mulțumi ființei scumpe.

Eminescu, firea blîndă, bună, vișătoare, melancolică, simpatia și inoli-

narea spre optimism, fondul adevărat și fericit a individualității sale artistice, care mai târziu avu o soartă așa de tristă și un sfîrșit atât de tragic...

Coșbuc pe lângă schinteia cerească, ce-l consacră de preot al artei, fondul de alipire neclintită către credința strămoșească, ce ca o stea conducătoare, ca un far luminos îl călăuzește și însoțește în toți pașii sei și îl ferește de a luneca vre-odată pe povîrnișul îndoielei, desprării.

În etatea fragedă, cînd închipuirea lui de băiat în tempestatea cumplică cu fulgere ce șerpuesc fioros printre nori, cu tunete ce zgudue atmosfera, cu întunecul și groaza ei, vedea luptă dușmănoasă între nouorul mohorît negru de mînie și codrul iubit lăuți la ceartă și era gata să alerge în ajutorul codrului, să-l apere de dușman. Mama-sa ca un ânger păzitor veghia la capul lui, îl mulcomia și liniștea »că-i codrul voinic nu moare: Ear' Domnului codru i-e drag și-l apără Domnul«; și spunea cu cuvinte dulci de mamă despre bunătatea nemărginită a celui nepetrîns de mintea omească, care de tot pîndă se îngrijeste, toate le îndreaptă, îl instrua și îl înveța, precum învăța, sădoste și întărește în pieptul tinerilor mîlădite credința și legea strămoșească femeia română din popor, adevărata mamă a pruncilor sei.

Adevărurile mari, eterne, cari le plantă în inima micului Coșbuc chiar mama lui, s'au imprimat acolo cu caracter neșterse, au prins rădăcini adânci, au fost fundamentul trainic, pe care fal-

nic se înalță eul lui moral creștin, crescut și nedespărțit nici pe un moment de eul lui artistic; au contribuit la formarea și consolidarea judecății sale alese, care are întotdeauna o dreaptă măsură pentru proporțiunea între ideile lucrurilor, scopul lor și formele, sub cari se prezintă și tind a realiza acest scop.

Dacă firea lumilor în tot ar fi chipul tirăniei — cum pare la prima vedere — și legea, înălțarea unui șir de nedreptăți — poetul tot mai are cuvinte de laudă pentru firea »cuminte«. Căci:

»Numai prin nedrept ea poate

Pe cei slabi să-i facă treji,

Pe fricoși bărbai viteji,

Dănd schimbări toate...«

Vederi, ce exprimate și în forma aceasta, sînt admirabile!

Cum însă universul cu lumile lui fără număr răspândite în spațiul imens, cu ordinea și causalitatea strictă, e condus de degetul necuprins al providenței, despre ceea-ce e convins poetul, ce mare e contrastul între ceea-ce știe și simte și ceea-ce spune el, ce dreaptă și echitabilă e cumpăna judecății sale, care măsurînd și numai aparența lucrurilor fără a le analiza mai departe își înclină limba spre aceea pentru binele, ce-l poate ave.

De aceea versurile lui respiră blîndeță, îndestulare, resignare binefăcătoare, precum florile câmpului exală parfumul dădător de viață în riuri de miros plăcut și dulce. De aceea dăm în ele de

accente neîndatinate, de gîndiri și judecăți uimitoare.

»Nu mă plîng! Îmi pare mie

Une-ori că sînt învins,

Sufletul 'mi-l simt cuprins

De melancolie...«

»Ear' atunci îmi vine plînsul —

Sînt copil și plîng ușor!

Plînsul meu e-al tuturor.

Ce păcat e 'ntr'nsul?

»Cînd mă vîd în prada sorței

Plîng — eu știu — dar' nu mă plîng!

Mă 'ndoesc, dar' nu mă frîng

Gîndurile morței.

»Soartea pe nedrept mă bate —

Poate e mai bine-asa!

Eată, suferind, vîlu da

Șoimului dreptate!

»Plîng? Dar' lângă cîntul

Mamei de-obiceie e trist —

O, eternule psalmist

Mare 'ți-e cuvîntul!

»De durere, chin 'mi-e somnul;

Foc și fiere trairul meu.

Dar' tu laudă mereu,

Suflete, pe Domnul!

Convingere adăncă, neștrămutată, credință și alipire extasiată vibrează în versurile clasice!!! Acestea fac de cugetările poetului asupra problemelor mari

ce vor preocupa întotdeauna mintea scrutătoare se pot număra între mai potrivite din câte s'au scris cîndva. Vieța la Coșbuc e și luptă, ear' lupta vieței e ceva înălțător.

»Lucrul cel mai laș în lume

E-un bărbat tîngutor,

Nimic nu-i mai de ris ca plînsul

În ochii unui luptător.

O luptă-i vieța, deci te luptă

Cu dragostă de ea, cu dor.

Pe seama cui? Ești un nemernic

Cînd n'ai un țel hotărît.

Tu ai pe-ai tîi! De n'ai pe nimeni

Te lupți pe seama tuturor.

E tragedie 'nălțătoare, i

Cînd biruiți ostentii mor,

Dar' sînt eroi de epoepe

Cînd brațul li-e biruitor.

Comediant e cel-ce plînge

Și-i un neom, că-i desertor.

Ori-care-ar fi sfîrșitul luptei,

Să stai luptînd, căci ești dator.

Trăesc acei-ce vreau să lupte

Ear' cei fricoși se plîng și mor.

De-i vezi murind, să-i lași să moară

Căci moartea e menirea lor...«

Căldură furnică de-alungul corpului nostru!... Treziți din amorțeala ce ne cuprinsese, ușori și veseli ne pregătăm de luptă ce ne așteaptă, de lupta vieței...

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 30 Sept. n.

Lista viriliștilor. Primăria următoarea publicație: În sensul §-ului 25 al art. de lege XXI, din anul 1886 se aduce la cunoștință publică, cunoscând comisiunea verificatoare chemată a rectifica lista membrilor viriliști (celor mai mari contribuabili) ai comitetului municipal și va ține ședințele în cancelaria *protonotariului comitatens* în Sibiu, în 7 și 8 Octombrie a. c., ca în zilele amintite lista menționată va fi expusă intuiției publice și se pot face reclamații pentru inducere într'însa.

În sensul §-ului 27 din citatul art. de lege se provoacă toți aceia, cari voesc a profita de favoarea §-ului 26 al legii menționate, ca în decursul ședințelor să-și documenteze îndreptățirea verbal sau în scris, căci în cas contrar vor rămâne de astădată lipsiți de favorul §-ului 26 de a li-se socoti dublu contribuținea.

Conspectele de dare dela perceptorat, cari servesc de basă la rectificarea listei viriliștilor, sunt expuse în biroul *protonotariului* și din ziua de astăzi până în 6 Octombrie inclusiv se pot face reclamații contra aceluia. Lista viriliștilor statorită se va afla în 9 Octombrie a. c. la casa comitatului și se va expune intuiției publice în decurs de 15 zile în cancelaria *protonotariului comitatens*; recusele contra ei se pot subterne în termenul acesta la comisiunea revizitoare permanentă. Sibiu, 27 Septembrie 1898. *Gustav Reissenberger m. p.*, vicecomite.

Procesul jidano-maghiar. Despre revoltătorul proces, care ne-a dat cea mai isbitoare dovadă despre justiția maghiară și la care vom reveni, corespondentul «Gazetei» scrie următoarele: »Să ia naționalul lui Braun; Jidovul declară, că n'are nici o confesiune și că a mai fost în două rânduri pedepsit cu *temniță ordinară* pentru »veszgetés» (corupere).

Celălalt Jidov, apărătorul lui Braun, se ridică și, cu o impetuență cum numai un Jidov poate avea, declară, că e gata să pună acum el sub acuză pe avocatul Patia pentru »obraznicio», cu care a cutezat să pășească el, agitatorul, în fața unui tribunal unguresc și mai ales pentru terminii violenți, în cari și-a conceput avocatul Patia acuză. Mai interesant însă e, că Jidovul declară orice argumentare a autenticității celor scrise în articolul învinovat, căci — zice el — cele scrise în articol, mai ales în fața unui tribunal, și încă în *Budapesta*, nu e iertat nimănui să le tragă la îndoială.

Dr. Babes, în urma acestora, în pleoșarul său scutit, care, ca tribunalul să iie declarațiunea lui Vészi drept *recunoaștere* a neadevărurilor cuprinse în articolul învinovat.

Să scoală earăși apărătorul Vészi și cu o bestială furie începe să improviză în terminii cei mai murdari pe »trădătorii și agitatorii» români; ear' pentru-ca efectul să fie deplin, scoate un calendar din România cu portretele celor condamnați în procesul Memorandului, și arătând figura avocatului Patia începe să răcească: *Eată-l, aici e; se nu cugetați că e pe undeva în fund. Și aici în portret e tot în frunte!* Resultatul a fost, precum se putea prevedea, că acuză avocatului Patia a fost unanim respinsă de cei 12 jurați.

Înăurirea »Bihorenei». Cetim în *Familia*: Nici unul din institutele noastre de credit și economii, n'a fost întinpinat din partea publicului românesc cu atâta căldură, ca »Bihoreana», care se înființează acum în Oradea-mare, căci în loc de 200.000 fl. publicul a semnat în scurtă vreme 300.000 fl. De atunci interesarea publicului a înaintat crescând și mai în toate zilele ni-se cereau informații despre începerea activității băncii. Acum putem anunța cu plăcere, că tribunalul înregistrând firma noului institut, deschiderea aceluia se va face în 3 Octombrie n. a. c. Înainte de a se deschide însă oficial pentru public, în 1 Octombrie se va ține o festivitate casnică, precum se cade să se facă la înăurirea unui așezământ românesc atât de important în pășile acestea. Această festivitate se va începe cu serviciu divin și chemarea Duchului sfânt în ambele biserici române, la care — fiindcă nu se vor ține în același timp — membrii direcției, ai comitetului de reviziune și funcționarii institutului vor asista în corpore. Apoi preoții ambelor confesiuni vor face sfeșanie în localul institutului, cerând binecuvântarea lui D-zeu. Făcute aceste, direcțiunea va ține ședința plenară de deschidere; ear' comitetul de reviziune se va constitui. La amezi membrii direcției, ai comitetului de reviziune și funcționarii se vor fotografia, într' amintirea acestei zile, într'un tablou. Festivitățile se vor încheia apoi printr'un banchet al aceluiași, în sala hotelului »Pomul verde».

Conservatorul »Verdi». Regele Umberto al Italiei a hotărât acum câțva timp, ca școala musicală din Milan să poarte numele de »Conservatorul Giuseppe Verdi». Se amintește acum ur-

mătoarele: Când renumitul compozitor italian Verdi s'a prezentat la această școală, ca să dea examen, comisiunea examinătoare a constatat că n'are talent. Numele membrilor acestei comisii sunt uitate, pe când Verdi și-a câștigat o glorie neperitoare. Școala musicală purtând numele lui Verdi, îi dă acestuia deplină satisfacție.

Curs pentru gângavi. Dl *Constantin Hertila*, profesor la institutul pentru surdo-muți, din *Timișoara*, ne roagă să anunțăm, că dorește a deschide cu 1 Octombrie st. n. un *curs privat pentru gângavi* (bălbăie) și pentru toți aceia, cari în vorbire nu se pot exprima curat. — Acesta este primul curs, unde se dă ocaziune acestor nefericiți a lua parte. Limba de propunere e cea română.

Noue notariate publice. Guvernul proiectează înființarea încă a două notariate publice în comitatul *Hunedoarei*, și anume în orașele: *Hunedoara* și la *Ilia-murășană*. Notariatele vor aparține camerei dela Alba-Iulia. Nu de mult a mai înființat unul în *Murăș-Ludoș*.

Concert militar. Duminecă, în 2 Oct. n. va concerta capela militară a reg. de inf. nr. 31 în restaurantul »Stadtpark». Începutul la 7 ore seara. Intrarea 20 cr. — Pentru acei p. t. oaspeți, cari nu doresc a asculta concertul le stă la dispoziție o altă sală.

Din public. *)

Pentru lăptarii nostri.

La recercare aducem la cunoștința celor interesați, că un *specialist* teoretic și practic în ale *lăptăritului* află aplicație la o lăptărie extinsă din România pe lângă salariu lunar până la 100 fl.

Reflectanții la acest post să-și înainteze cererile lor ba subscrisul comitet până cel mult 15 Octombrie n. c., alăturând pentru răspuns o marcă postală de 5 cr.

Sibiu, 15/27 Sept. 1898

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu».

Dem. Comșa, Victor Tordășianu, preș. secretar.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta, redacțiunea nu e responsabilă.

Mai nou.

Atentat contra Monarchului.

Ieri s'a pertractat în Pesta procesul contra celor trei muncitori Unguri, cari au proiectat atentat de dinamit contra M. Sale.

Detailuri mâne.

Tribuna Literară.

Țăranul în România.

Conferență ținută în seminarul rectorului universității G. Schmoller, la Berlin —

de George D. Creangă.

Capabilitatea de muncă.

(Urmare).

Despre aceasta ne convinge și Dr. Obedenariu zicând, că un țăran român lucra într-o zi cât 3 bulgari, însă după 3 zile de lucru se moaie, defect, care de sigur nu poate proveni decât din insuficiența alimentației, și o ameliorare a hranei ar mări forța lui de muncă, căci altfel e răbdurdu și trainic la constituție, ear' poziția unui muncitor nu se poate ameliora atât prin o plată mare, cât mai mult prin îmbunătățirea alimentației. E drept apoi, că se aduc mulți lucrători din afară, însă tocmai în locurile amintite de autor ca pline de muncitori străini, o statistică din 1883 ne dovedește contrariul. Astfel în județul Iași erau 44.600 locuitori și numai 1650 lucrători din Bucovina; în județul Tecuci 53.493 localnici și numai 1344 din Galia și Bucovina. Prețul muncii e diferit, în unele județe e de 1.50 frci pe zi, în altele 2.50 și chiar și 3 și 4 frci. Toți în sumă medie l'am pute fixa la 2 frci pe zi.

Căutând a determina venitul anual al țăranului cu considerație la ce posedă, ce produce și ce consumă, nu vom pute totuși da o sumă precisă, căci aceasta e foarte greu la țară, în urma consumației dezvoltate în natură și a altor procese de producție. Ghica l-a evaluat mai nainte la 500 franci, care în orice cas e mai mic decât în realitate;

după alții venitul anual ajunge și chiar și trece suma de 1000 franci. Se poate totuși zice, că dacă el ajunge de 800 franci, nu trece nici-decum peste 1000 și ca sumă medie am pute fixa cifra la 800 franci, de care părere e și Arion și Dr. Crăniceanu.

Afară de acești 3 factori, locuința, îmbrăcămintea și hrana, cari sunt baza dezvoltării economice a unui popor și cari din nefericie joacă un rol până în prezent de tot mic la țăranul din România, a mai moștenit deja de pe timpul, când era legat de glie unele vițuri, cari nu pot decât să-i impedeze progresul economic și cultural.

În genere el lucra foarte puțin. Pe lângă nutrețul de tot slab, care îi face imposibil un lucru mai îndelungat, apoi contribuie și clima în mare măsură la neactivitatea lui. Cu deosebire vara, când e lucrul mai mult, căldura e de nesuferit și îl molipsește cu totul, ear' iarna când clima din punct de vedere al activității e mai priincioasă, agricultura nu poate da nimic țăranului de lucru, și vre-o meserie oare-care încă nu cunoaște, deși aceasta i-ar ameliora mult existența. E lenes apoi, căci însuși datele religioase îl încurajează la această prin numărul cel mare de sărbători, cari unele n'au mai nici o importanță din punct de vedere religios. Cu toate acestea ele sunt totdeauna binevenite pentru țăran, găsind un pretext pentru a-și scusa neactivitatea. O micșorare a zilelor de sărbătoare încă e foarte de dorit. După cum am amintit, țăranul nu cunoaște nici o industrie, care s'o exercite în iarnă, deși aceasta ar fi o condițiune cerută de natura agriculturii; e avisat cu totul la produsele de peste an și dacă anul a fost rău, el se află în cea mai mare miserie. Înainte de eliberarea lui, avea în astfel de timpuri cel puțin un protector, căci era în interesul proprietarului a nu lăsa să se prăpădească brațele de muncă ce-i servesc lui; proprietarul îi da porumb în casuri de lipsă, lemne din pădure, vițele pe livada sa etc., acum e lipsit de acest patron spre a ajunge în mâinile altora și mai interesați, cari profită de ignoranța lui spre a-i cumpăra brațele tot atât de ieftin, ca și înainte. În orice parte el nu vede nici un exemplu de bărbăție.

(Va urma).

Bibliografie.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociației transilvane pentru literatura română și cultura populară română”.

Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secretarul Asociației.

A apărut fasciculul X. al acestei mari și folositoare publicații, adică ultimul, cu care se încheie tomul I. A — Copenhaga. Tomul întreg cuprinde 936 pagini, 10,401 articole, 9 harte, planuri și adnece și 111 ilustrațiuni în text.

Faptul îmbucurător, că publicul cetitor primește o parte considerabilă din această valoroasă publicație, este o dovadă elatantă, că lucrarea aceasta înaintează cu pași tot mai siguri și el fără îndoială va pute delătura pe deplin temerea ce s'a ivit la început în cercuri foarte largi, că »Enciclopedia Română» ca toate întreprinderile noastre literare de asemenea extensiune nu se va pute termina.

Fasciculul X. cuprinde articolele Clasa — Copenhaga. La acest fascicul se alătură foaia titulară, apelul comitetului Asociației din August 1896, prefața la tomul prim, scrisă de directorul publicației Dr. C. Diaconovich, lista autorilor »Enciclopediei Române», consemnarea ilustrațiilor, prescurtări și semne și Addenda et Corrigenda.

Dintre articolele cuprinse în acest fascicul amintim: Cloșca Ioan, Cluj, Coarda (T. Cerne), Cobălcescu, Cocrăscu, Cod, Codrescu, Cognac, Cojocna, Colonia, Colorante, Colori, Columbia, Comasarea, Comedia (M. Străjan), Comic, Comitat, Comuna, Conache Costache Concert, Congregațiune, Congres, Conserve alimentare (Dr. Felix), Constanța (județ și oraș), Constantinescu Barb, Constantinopole, Conta Vasile, Conta Kernbach Anna, Contabilitate, Convulsione.

Dintre ilustrațiuni remarcăm un admirabil tablou, reprezentând vederi din Constanța, precum noul port, statuia lui Ovidiu, piața Independenței, promontoriul, biserica catedrală.

Scoarțele pentru tomul I. sunt deja lucrate și se pot comanda la editor cu prețul de 1 fl. (2.50 frc.) incl. trimiterea grancată și recomandată.

»Enciclopedia Română» apare în extensiune de 30 fascicule de câte 6 coale de tipar (10 fasc. formează un

tom) și va cuprinde în total peste 30.000 articole.

Publicațiunea se va termina în decursul anului 1900.

Abonamente se primesc la editorul W. Krafft în Sibiu și la toate librăriile deposit general pentru România: Storck & Müller, București.

Prețul unui tom face: broș. fl. 10 — (resp. 25 frci), ear' legat 11.60 (resp. 28.50 frci).

La »Tipografia», societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu fl. 1.—
Țărâncu. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moianu „ —50
Hora înfrățită pentru piano de P. G. Nițescu „ —75
La tine copilă dragă. Romanță de Dorianu „ —50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann „ —50
La blonde. Polca mazură pentru piano de Sigismund Paulmann „ —50
Turda. Marș patriotic de Paulmann „ —50
Hora reginei. De Sig. Paulmann „ —25
Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann „ —25
Marș turcesc. De Sig. Paulmann „ —25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirillo „ 1.—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu „ —50
La fille du Marin Vals de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide „ 1.—
Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo „ —75
Siagurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo „ —75
I. Villacrose. De ce mi-ai zis odinioară, romanță „ —75
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschill. L'Amitie, vals „ —50
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu Doina codrului „ —75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sărba pentru piano „ —50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano „ 1.—
G. Vasiliu. Freacățul Zăvoiuului, horă C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano „ —50
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa mi-e scris, romanță pentru voce și piano „ 50.—
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals A. Cirillo, Emilie, polca mazur pentru piano „ —50
D. D. Voreas, Mignon, polca mazur „ —50
I. Dicker. Punct și virgulă, polca pentru piano „ —50
Polizo-Micșunesti. Douce-Nuance, vals Gr. Ciurea. Ferdinand-Mary „ —40

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

»LIGA ROMÂNĂ» DESPRE

»LUPTELE ROMÂNILOR».

Liga Română scrie următoarele despre broșura noastră »Luptele Românilor»:

»Tribuna» din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broșură »Luptele Românilor», o serie de articole publicate în numerele sale de toamnă de dl *Doctor Romanus*.

Alte cărți, apărute până acum în chestia națională privesc mai mult actualitatea, pe când lucrarea dlui *Romanus* îmbrățișează într'un breviar trecutul acestor lupte combinându-l cu actualitatea.

Sub raportul acesta, ea vine oarecum să completească tot ce s'a scris în chestia națională de vre-o 7—8 ani încoace. În aceasta residă nota cea mai bună și mai înaltă a cărții.

Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de orice balast plictisitor și a-i da o limbă aleasă. Așa, că expunerea întreagă nu e numai succintă, fidelă și clară, dar' ea devine și *atractivă*.

Aceste calități nouă vor face de sigur ca lucrarea dlui *Romanus* să fie prețuită pretutindena. Mai ales însă în România, unde trecutul chestiei transilvane e foarte puțin cunoscut. De aceea o și recomandăm cu toată convingerea și căldura, ca pe unica carte cu garul de a introduce pe cetitor mai comod în deplina cunoaștere a chestiei naționale.

Sosiți în Sibiu.

În 30 Septembrie n. 1898.

Hotel »Impăratul Romanilor»: Baron Bornemisza din Ilia-murășană, Baron Josika din Cluj, Almay din Alei, proprietari; Fleischer din Cașovia, Papp din Șoimuș, privatieri; d-na Neugebauer cu fiica din Cluj; Gelaș, inginer din Căneni; Vornica, Lassy, din Cluj; Herdicska din Alba-Iulia, sublocotenent; Bussy, consilier din Cluj; Rombach, oficial din Boita; Grünner din Sighișoara, Schweitzer, Kohn din Viena, Erös, Kelemen, din Budapesta, comercianți.
Hotel »Neurhner»: Emilia Bordan din București; Fröhlich, Rosa Schier, din Budapesta, voiajori; Vitéz, Repei, voluntari.
Hotel »Meltzer»: Buschka din Craiova, Gáspár cu fiica din Simeria, voiajori, Mozan, Bologa din Turda, preoți; Braubarth cu soția, administrator din Deva; Blasko, hotelier din Sepsi-S-Georgiu; Dutkay, Bibriger, din Cluj, Pareska, Murășan din Năsăud, voluntari.
Hotel »Habermann»: Brauer, neguțător de cai din Bichiș.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Sept. n. 1898

Săminte		Prețul per 100 chilogr.		Prețul per 100 chilogr.	
		Qualitatea per Hect.	dela până	Qualitatea per Hect.	dela până
Grâu					
Bănățenească nouă	75	8.95	9.05	76	9.10 9.15
Grâu de Tisa	75	9.25	9.30	76	9.35 9.40
Grâu de Pesta	75	9.15	9.25	76	9.30 9.35
Grâu de Alba-Reg.	75	9.10	9.20	76	9.25 9.3
„ Bacica	75	9.15	9.25	76	9.5 9.55
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—

Săminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	până	dela	până
Sécara				
Orz	prima de nutreț	70—74	7.25	7.80
„	de vinar	60—62	5.45	5.90
„	de bere	62—64	6.25	6.8
Ovăș	—	64—66	7.80	8.2
Cucuruz (porumb)	bănaș	39—41	5.60	5.90
„	de alt soi	—	5.80	5.85
Meiu Hrică	—	—	12.25	12.7

Hrișcă		—		—	
Măști pe termin.	Grâu	Mart-Apr.	8.69		8.7
	"	Sept-Oct.	9.08		9.10
	Cucuruz	Maiu-Iun.	4.47		4.49
	"	Iulie-Aug.	5.08		5.10
	Ovăș	Mart-Apr.	—		—
	"	Oct.	5.38		5.38

Produse diverse	Soiul	Cursul
	dela	până

Sém. de trif.	Lucernă ungurească roșie	—	—
Olen de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc.	dela Pesta	64.	64.50
„	dela țeară	—	—
Slănină	afumată	62	63.
Sân	—	—	—
Prune	—	—	—
Lăctar	slavon, nou	—	—
„	bănățenească	—	—
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—

Cursul pietii din Sibiu.

În 30 Septembrie n. 1898.

Hărțile-monete române	Cump.	9.48	vând.	9.12
Lire turcești	—	—	—	—
Imperial (15 R. aur)	—	19.—	—	19.10
Ruble rusești 100 a	—	126.75	—	127.60
Galbeni	—	5.62	—	5.67
Napoleon-d'ori	—	9.50	—	9.54
100 Marce germane	—	58.52	—	58.80
Livre sterling	—	11.90	—	12.—

Bursa de Budapesta.

Din 28 Septembrie n. 1898.

Renta de aur ung. 6 1/2%	—	—
„ „ 4 1/2%	—	—
„ „ val. cor. 4 1/2%	100.25	—
Imprumutul câilor ferate ung.	121.50	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	122.50	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	102.—	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ „ croate-slavone	99.—	—
Obligatiunile desp. regalilor	101.50	—
Imprumut cu premiu ung.	156.—	—
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	140.—	—
Renta de hărțile austriece	102.50	—
„ de argint austriece	102.25	—
„ de aur austriece	123.50	—
Losuri rusești din 1880	120.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—	—
„ „ de credit ung.	—	—
„ „ de credit austr.	—	—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii »Albina»	102.—	—
Argintul	5.69	—
Galbeni împărătești	5.65	—
Napoleon-d'ori	9.51	—
Mărci 100 imp. germane	58.52	—
London 10 Livres sterlingi	120.10	—

Bursa de Viena.

Din 28 Septembrie n. 1898.

Renta de aur 6 1/2%	—	—
„ „ 4 1/2%	122.20	—
Renta ung. v. c. 4 1/2%	100.—	—
Imprumutul câilor ferate ung.	122.—	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	101.75	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	121.60	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ „ croate-slavone	199.—	—
Imprumut cu premiu ung.	153.—	—
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	150.—	—
Renta de hărțile austriece	102.45	—
„ „ argint austriece	101.80	—
„ „ aur austriece	123.80	—
Losuri austriece din 1880	120.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—	—
„ „ de credit ung.	—	—
„ „ de credit austr.	—	—
Argintul	5.69	—
Galbeni împărătești	5.68	—
Napoleon-d'ori	9.53	—
Mărci 100 imp. germane	58.52	—
London 100 Livre sterline	120.05	—

Vânzare totală de mătăasă

(Ausverkauf in Seide)

— pentru bluse și haine — din fabrică! —

Deschidere de prăvălie.

Ne luăm voe a aduce la cunoștință p. t. publicului știrea, că am deschis în piața de aici. Piața mică nr. 2, în localul fostei prăvălii a lui Anton Demeter, o prăvălie de manufactură, de mărfuri de modă și pânzături, cu vânzare în mare și în detaliu, în care se aplică mai departe și domnul Anton Demeter.

Fiind în plăcută poziție a procura și pentru această nouă întreprindere a noastră, toate mărfurile referitoare la aceasta, în cantitate mare, direct dela fabricile cele mai acreditate, cu numărul, și astfel vom fi în stare a le desface cu prețurile cele mai ieftine și pe lângă alte avantajii mai însemnate. Basați pe aceasta, recomandăm p. t. publicului în interesul seu propriu noul nostru stabiliment, ca un loc foarte favorabil de cumpărare, care cuprinde toți articlii din brânza aceasta.

Mare asortiment, cele mai moderne stoffe de vestimente pentru dame, din toate speciile, precum și garnituri de pat și de masă, perdele de lână și de dantelă, acoperăminte de pat de mătăasă și saten, albituri pentru domni și dame, mănuși, ciorapi, dantele și ați mulți articlii de decor și toaletă, precum și toate soiurile de pânzături, barchete, precum și toți articlii de modă pentru bărbați, în mare și detaliu.

Pentru binevoitor sprigin se roagă subscripții

Iosif Goldstein și Isak Ascher.

Firma: **Goldstein & Ascher,**

Sibiin, Piața mică nr. 2

„Cassa de păstrare societate pe acții“
din Sasca-montană.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de **cassar** la „Cassa de păstrare societate pe acții“ din Sasca-montană (Szászka-bánya) prin aceasta se scrie concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare a acestui concurs.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

Salariu anual de 400 fl., plătit în rate lunare anticipate și tantiema statutară; — sunt însă prospecte că acest salariu se va ameliora.

Cei-ce doresc a ocupa acest post au să depună o cautiune în numerar de 1000 fl. v. a.

Alesul numai după un an de praxă se va întâli definitiv.

Reflecții au să-și înainteze suplicile lor provăzute cu atestate despre calificățiunea recerută și d-spre eventuala praxă — direcțiunei acestui institut.

Postul este de a se ocupa cu 1 Ianuarie 1899.

[1802] 2 8

Direcțiunea.

Un învățăcel

se primește la

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Acela trebuie să fie absolvat a II-a clasă gimnazială sau reală.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de **Teodor Raica,**
profesor de liceu.

Cuprinzând:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

GESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

în ori-ce lungime; **privaților în casă, liber de porto și vamă.**

Resturi din ultimul seson:

Cam 300 buc. mătăasă Foulard numai negru și albastru deschis fl. —.65
„ 200 bucăți mătăasă Damast neagră fl. 1.15
„ 200 buc. armure royale neagră și merveilleux duchesse fl. 1.25
„ 700 bucăți de l, 2, 3 culori, damaste, mătăasă de bal și de societate etc.

Mustre se trimit îndată.

Zürich. Fabricile de mătăasă ale lui G. Henneberg.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie.

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. — 1.50 lei.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș, elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tandălă. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țaranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstēm de mamă. Legendă populară din giurul Născutului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgăreitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusei-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Cules de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulia. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 8 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pescarului. Poveste de Nicolae Trimbiș. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tiner“ de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh mistic“, narațiune de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăduță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

— Cel mai nou volum de nuvele: —

„În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.